

## **EØS-KOMITEENS BESLUTNING**

**nr. 176/2025**

**av 11. juli 2025**

### **om endring av EØS-avtalens vedlegg IV (Energi)**

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt EØS-avtalen, særlig artikkel 98,

og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Delegert kommisjonsforordning (EU) 2022/759 av 14. desember 2021 om endring av vedlegg VII til europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2018/2001 med hensyn til en metode for å beregne mengden fornybar energi som brukes til kjøling og fjernkjøling<sup>(1)</sup> skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 2) Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2018/2001 om å fremme bruk av energi fra fornybare energikilder<sup>(2)</sup>, rettet ved EUT L 311 av 25.9.2020, s. 11, og EUT L 41 av 22.2.2022, s. 37, skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 3) Direktiv (EU) 2018/2001 opphever europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/28/EF<sup>(3)</sup>, som er innlemmet i EØS-avtalen, og som følgelig skal oppheves i EØS-avtalen.
- 4) EFTA-statene er ikke inkludert i Unionens bindende overordnede mål for andelen energi fra fornybare energikilder i Unionens brutto sluttforbruk av energi i 2030. Artikkel 3 i direktiv (EU) 2018/2001 bør få anvendelse for EFTA-statene med unntak av bestemmelsene i artikkel 3 nr. 1, 5 og 6 i direktivet. EFTA-statene bør i stedet fastsette nasjonale veiledende mål for fornybar energi for 2030 og bør følgelig ikke anvende artikkel 8 om Unionens plattform for utvikling av fornybar energi og statistiske overføringer. Dette utelukker ikke muligheten for framtidige forhandlinger mellom EFTA-statene og Unionen med hensyn til samarbeid om mål for fornybar energi etter 2030.
- 5) EFTA-statene kan anvende støtteordninger i samsvar med artikkel 4 i direktiv (EU) 2018/2001 for å nå eller overgå sine respektive nasjonale veiledende mål for fornybar energi.
- 6) Artikkel 7 nr. 5 i direktiv (EU) 2018/2001 fastsetter unntak for Kypros og Malta i form av en lavere terskel når det gjelder beregningen av brutto sluttforbruk av energi, i forbindelse med mengden energi brukt i luftfarten. Island er en fjerntliggende øy med lange avstander mellom Island og

<sup>(1)</sup> EUT L 139 av 18.5.2022, s. 1.

<sup>(2)</sup> EUT L 328 av 21.12.2018, s. 82.

<sup>(3)</sup> EUT L 140 av 5.6.2009, s. 16.

nabostatene. I lys av denne særskilte geografiske beliggenheten bør den samme terskelen gjelde for Island som for Kypros og Malta.

- 7) I tilfeller der Norge har plikt til å holde samråd med det samiske folket, er det nødvendig å sikre at tidsrommene for prosessen for utstedelse av tillatelser nevnt i artikkel 16 nr. 4, 5 og 6 i direktiv (EU) 2018/2001 kan forlenges med inntil ett år.
- 8) Norge og Island har høye andeler fornybar elektrisitet. Norge bruker hovedsakelig fornybar elektrisitet til oppvarming, mens Island dekker en stor del av oppvarmingsbehovet fra fornybare geotermiske kilder og bruker fornybar elektrisitet der geotermiske kilder ikke er tilgjengelige. Beregningsmetodene knyttet til integrering i varme og kjøling i direktiv (EU) 2018/2001 bør derfor tilpasses med hensyn til EFTA-statene.
- 9) På bakgrunn av Liechtensteins regionale union med Sveits, der drivstoffer reguleres av sveitsiske myndigheter og leveres av sveitsiske foretak, og ettersom dette er den eneste forsyningskilden for drivstoff i Liechtenstein, bør det gis et midlertidig unntak fra artikkel 25–31 i direktiv (EU) 2018/2001, som fastsetter regler for fornybar energi i transportsektoren og bærekraftsregler for fornybare drivstoffer. Liechtenstein følger Sveits' system med økende bruk av biodrivstoffer basert på en CO<sub>2</sub>-kompensasjonsordning som er ambisjonsmessig sammenlignbar med substitusjons- og utslippsreduksjonsvirkningene forbundet med biodrivstoffmål. CO<sub>2</sub>-utslipp fra drivstoffer for kjøretøyer med forbrenningsmotor må kompenseres med innenlandske tiltak og tiltak i utlandet. Artikkel 37 i Liechtensteins CO<sub>2</sub>-forskrift (LR 814.065.1) og artikkel 9 og 10 i CO<sub>2</sub>-loven (LR 814.065) fastsetter at 23 % av CO<sub>2</sub>-utslippene må kompenseres fra og med 2024. Dette unntaket bør gjelde for direktiv (EU) 2018/2001 slik det var i kraft fram til det ble endret ved europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2023/2413 av 18. oktober 2023<sup>(4)</sup>. Dette unntaket er strengt begrenset i tid og bør bare gjelde fram til det er oppnådd enighet om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2018/2001 som endret ved direktiv (EU) 2023/2413. Enighet bør anses å være oppnådd når direktiv (EU) 2018/2001 som endret ved direktiv (EU) 2023/2413 er blitt innlemmet i EØS-avtalen.
- 10) Liechtenstein er fritatt fra europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1099/2008 av 22. oktober 2008 om energistatistikk<sup>(5)</sup> ettersom det ikke er mulig for Liechtenstein å framlegge originaldata om ”forbruk av primærenergi” eller ”sluttforbruk av energi”. Liechtenstein kan omformatere nasjonale statistiske data til dataene om forbruk av primærenergi og sluttforbruk av energi der dette kreves i henhold til direktiv (EU) 2018/2001.

<sup>(4)</sup> EUT L, 2023/2413, 31.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj>.

<sup>(5)</sup> EUT L 304 av 14.11.2008, s. 1.

11) EØS-avtalens vedlegg IV bør derfor endres –

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

*Artikkel 1*

I EØS-avtalens vedlegg IV skal teksten i nr. 41 (europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/28/EF) lyde:

”**32018 L 2001**: Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2018/2001 av 11. desember 2018 om å fremme bruk av energi fra fornybare energikilder (EUT L 328 av 21.12.2018, s. 82), rettet ved EUT L 311 av 25.9.2020, s. 11, og EUT L 41 av 22.2.2022, s. 37, endret ved:

– **32022 R 0759**: Delegert kommisjonsforordning (EU) 2022/759 av 14. desember 2021 (EUT L 139 av 18.5.2022, s. 1).

Beslutninger om anerkjennelse av frivillige ordninger for å dokumentere samsvar med bærekraftskriteriene i europaparlaments- og rådsdirektiv 98/70/EF og (EU) 2018/2001 er nevnt i vedlegg II kapittel XVII.

Direktivets bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasninger:

a) Artikkel 3 nr. 1, 5 og 6, artikkel 5 nr. 4 og 5 og artikkel 8 får ikke anvendelse for EFTA-statene.

b) I artikkel 3:

i) i nr. 2 skal nytt ledd lyde:

’Hver EFTA-stat skal fastsette et nasjonalt veiledende mål for fornybar energi, uttrykt som en andel fornybar energi i brutto sluttforbruk av energi i 2030, som en del av sine integrerte nasjonale energi- og klimaplaner i samsvar med artikkel 3–5 og 9–14 i forordning (EU) 2018/1999. Når EFTA-statene utarbeider utkast til de integrerte nasjonale energi- og klimaplanene, kan de ta i betraktning formelen nevnt i vedlegg II til nevnte forordning.’,

ii) i nr. 4 skal nytt ledd lyde:

’Fra 1. januar 2026 skal andelen energi fra fornybare energikilder i hver EFTA-stats brutto sluttforbruk av energi ikke være lavere enn referanseandelen angitt i tredje kolonne i tabellen i del A i vedlegg I. EFTA-statene skal treffe de nødvendige tiltakene for å sikre at nevnte referanseandel overholdes.’.

c) I artikkel 4:

i) i nr. 1 skal nytt punktum lyde:

'For å nå eller overgå sine respektive nasjonale veiledende mål for fornybar energi nevnt i artikkel 3 nr. 2 i dette direktivet kan EFTA-statene anvende støtteordninger.',

- ii) i nr. 3 skal ordene 'gjeldende unionsrett om det indre marked for elektrisk kraft' erstattes med ordene 'regelverket for det indre marked for elektrisk kraft som får anvendelse i henhold til EØS-avtalen'.
- d) I artikkel 5 nr. 2 skal ordene 'unionsretten om det indre marked for elektrisk kraft' erstattes med ordene 'regelverket for det indre marked for elektrisk kraft som får anvendelse i henhold til EØS-avtalen'.
- e) I artikkel 4 nr. 9, artikkel 6 nr. 1, artikkel 21 nr. 7 og artikkel 22 nr. 7 skal ordene 'artikkel 107 og 108 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte' erstattes med 'artikkel 61 og 62 i EØS-avtalen'.
- f) I artikkel 7 nr. 5 tredje ledd skal ordet ', Island' tilføyes etter ordet 'Kypros'.
- g) I artikkel 16 nr. 4 og 5 skal ordene ', eller dersom Norge har plikt til å holde samråd med det samiske folket' tilføyes etter ordene 'ekstraordinære omsendigheter'.
- h) I artikkel 16 nr. 6 skal ordene ', eller dersom Norge har plikt til å holde samråd med det samiske folket' tilføyes etter ordet 'ytelse'.
- i) I artikkel 19 nr. 11 skal nye ledd lyde:

'EFTA-statene skal ikke anerkjenne opprinnelsesgarantier utstedt av et tredjeland, unntatt når Unionen har inngått en avtale med nevnte tredjeland om gjensidig anerkjennelse av opprinnelsesgarantier utstedt i Unionen og forenlig opprinnelsesgarantiordninger fastsatt i nevnte tredjeland og EFTA-statene har inngått en i det vesentlige tilsvarende avtale med nevnte tredjeland, og bare dersom energi importeres eller eksporteres direkte.

EFTA-statene skal bestrebe seg på å inngå avtaler som nevnt i første ledd.'
- j) I artikkel 19 nr. 12 og artikkel 36 nr. 3 skal ordet 'unionsretten' erstattes med ordet 'EØS-avtalen'.
- k) I artikkel 20 nr. 3 skal ordene 'eller, når det gjelder EFTA-statene, de respektive nasjonale veiledende målene for fornybar energi nevnt i artikkel 3 nr. 2' tilføyes etter ordene 'Unionens mål nevnt i artikkel 3 nr. 1 i dette direktivet'.
- l) I artikkel 23 nr. 1 får ordene 'og beregnet i samsvar med metoden angitt i artikkel 7, uten at det berører nr. 2 i denne artikkelen' ikke anvendelse for EFTA-statene.
- m) I artikkel 23 nr. 2 bokstav b) skal ordene 'eller, når det gjelder EFTA-statene, dersom andelen fornybar energi, herunder fornybar elektrisitet, som brukes i varme- og kjølesektoren, er over 60 %, medregne en slik andel for å nå den

gjennomsnittlige årlige økningen' tilføyes etter ordene 'den gjennomsnittlige årlige økningen'.

- n) I artikkel 29 nr. 1 bokstav a) får ordene 'Bidrar til Unionens mål fastsatt i artikkel 3 nr. 1 og' ikke anvendelse for EFTA-statene.
- o) Artikkel 25 til 31 får ikke anvendelse for Liechtenstein før direktiv (EU) 2018/2001 som endret ved direktiv (EU) 2023/2413 er blitt innlemmet i EØS-avtalen.
- p) I tabellen i punkt A i vedlegg I tilføyes følgende:

|               | Andel energi fra fornybare energikilder i brutto sluttforbruk av energi, 2005 (S <sub>2005</sub> ) | Mål for andel energi fra fornybare energikilder i brutto sluttforbruk av energi, 2020 (S <sub>2020</sub> ) |
|---------------|----------------------------------------------------------------------------------------------------|------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| Island        | 55,0 %                                                                                             | 64 %                                                                                                       |
| Norge         | 58,2 %                                                                                             | 67,5 %                                                                                                     |
| Liechtenstein | 7 %                                                                                                | 24 %                                                                                                       |

- q) I vedlegg IV nr. 6 bokstav b), c) og d) skal ordene 'nasjonal rett og unionsrett' erstattes med 'nasjonal rett og gjeldende regelverk i henhold til EØS-avtalen'."

#### Artikkel 2

Teksten til delegert forordning (EU) 2022/759 og direktiv (EU) 2018/2001, rettet ved EUT L 311 av 25.9.2020, s. 11, og EUT L 41 av 22.2.2022, s. 37, på islandsk og norsk, som vil bli kunngjort i EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*, skal gis gyldighet.

#### Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 12. juli 2025, forutsatt at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1 er inngitt(\*).

---

(\*) Forfatningsrettslige krav angitt.

*Artikkel 4*

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel 11. juli 2025.

For EØS-komiteen

***Kristján Andri Stefánsson***

Formann

UOFFISIELL OVERSETTELSE

## **Erklæring fra EFTA-statene**

### **i forbindelse med EØS-komiteens beslutning nr. 176/2025 som innlemmer europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2018/2001 i EØS-avtalen**

Innlemmelsen av europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2018/2001 i EØS-avtalen utvider de felles rammereglene for fremming av energi fra fornybare energikilder til å omfatte EFTA-statene. EFTA-statene er ikke inkludert i EUs overordnede mål for fornybar energi. Imidlertid har de enkelte EFTA-statene fastsatt følgende veiledende nasjonale mål for fornybar energi:

- Island har fastsatt et nasjonalt veiledende mål for fornybar energi, uttrykt som en andel fornybar energi i brutto sluttforbruk av energi i 2030, på 80 %. Det islandske nasjonale fornybarmålet er basert på det islandske miljø- og energibyråets (UOS) analyse og prognose fram mot 2030. Sektorene for elektrisitet og oppvarming på Island er basert på 100 % fornybare energikilder i form av vannkraft og geotermisk energi. Det islandske veiledende fornybarmålet for 2030 er 16 prosentpoeng høyere enn det nasjonale målet for andelen energi fra fornybare energikilder i brutto sluttforbruk av energi i 2020.
- Det liechtensteinske parlamentet (Landtag) vedtok 6. november 2020 sin energistrategi for 2030 og fastsatte et nasjonalt mål på 30 % for andelen energi fra fornybare energikilder. Dette målet søkes nådd på følgende måte: ca. 17 % fra innenlandske fornybare energikilder (hovedsakelig solcelleanlegg og, der det er mulig, vindkraft og, i mindre skala, biomasse) og ca. 13 % fra importerte fornybare energikilder (e-drivstoffer, fornybart hydrogen). Rapportering om måloppnåelse finner sted årlig (som del av en overvåkingsrapport som legges fram for det liechtensteinske parlamentet).
- Norge har fastsatt et nasjonalt veiledende mål for fornybar energi, uttrykt som en andel fornybar energi i brutto sluttforbruk av energi i 2030, på 77,5 %. Det norske nasjonale fornybarmålet er basert på Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE) sine analyser og prognoser fram mot 2030 og på interne vurderinger foretatt av det norske Energidepartementet. Norges utgangspunkt er svært høyt, ettersom Norge har vært tidlig ute med å utvikle fornybar energi. Dette betyr samtidig at de mest kostnadseffektive og lett tilgjengelige tiltakene allerede er tatt i bruk. Det norske veiledende fornybarmålet for 2030 er ti prosentpoeng høyere enn det nasjonale målet for andelen energi fra fornybare energikilder i brutto sluttforbruk av energi i 2020 på 67,5 %.